

بنام مالک ملکوت اسماء در سجن عگاء

عالٰم کتابیست مبین در هر حین بر زوال خود گواهی داده و میدهد بلکه مینماید، از اوّل دنیا الی حین بالرّحیلِ الرّحیل ناطق و بافصح بیان میگوید ایعبداد در تغیرات من نظر نمائید گاهی بظلمت شب ظاهر میشوم و هنگامی بنور فجر اشجارم وقتی بكمال سبزی و طراوت مشهود و گاهی زرد و سبک و خشک منظور (پند گیرید ای سیاهیتان گرفته جای پند - پند گیرید ای سفیدیتان دمیده بر عذار)، پیری و جوانی و موت و حیات منادیند از جانب او و آگاه مینمایند بر خاتمه امور، نیکوست حال نفسیکه از او بگست و بحق پیوست، یا أَمْتَيْ وَوَرَقْتِيْ جمیع اشیاء در یک مقام منادی حقند ما بین عباد معذلك غفلت جمیع عالمرا احاطه نموده إِلَّا مَنْ شَاءَ رَبُّكِ الْمُسْفِقُ الْكَرِيمُ، قُولِيْ لَكَ الْحَمْدُ يَا مَقْصُودَ الْعَالَمِ بِمَا هَدَيْتَنِي إِلَى صِرَاطِكَ وَذَكَرْتَنِي فِي سِجْنِكَ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُؤَيِّدَنِي عَلَى الْاسْتِقَامَةِ عَلَى حِلَّكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْقَدِيرُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ.